Phẩm Hữu Vô

Kinh Tăng Nhất A-Hàm (HT Thích Thanh Từ - VNC PHVN, 2022)

15. PHẨM HỮU VÔ 1. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Nên biết có hai kiến (chấp) này. Thế nào là hai? Nghĩa là hữu kiến và vô kiên. Có các Sa-môn, Bà-la-môn đôi với hai kiên này đã học tập, đã tụng đọc, trọn không theo pháp, như thực chẳng biết. Đây chẳng phải là Sa-môn, Bà-la- môn. ở trong Sa-môn thì phạm pháp Sa-môn9 ở trong Bà-la-môn thì phạm pháp Bà-la-môn. Sa-môn, Bà-la-môn này trọn chẳng do thân tác chứng mà tự du hí. Có các Sa-môn5 Bà-la-môn đối với hai kiến này tụng đọc, nghĩ nhớ biết xả bỏ, như thực mà biết. Đây là Sa-môn biết giữ hạnh Sa-môn9 Bà-la-môn biết giữ hạnh Bà-la-môn, tự thân thủ chứng, để tự du hí; sanh tử đã dứt, Phạm hạnh đã thành, việc phải làm đã làm xong, không còn thọ thân sau nữa, như thật mà biết. The nên, các Tỳ-kheo, đoi với hai kiến này, chẳng nên học hành, chẳng nên đọc tụng, nên lìa bỏ hẳn. Như thế, này các Tỳ-kheo? nên học điều này! Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 2. Tôi nghe như vây: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bây giơ, The Ton bao các Ty-kheo: -Có hai kiến này. Thế nào là hai kiến? Đó là hữu kiến và vô kiến. Thế nào là hữu kiến? Nghĩa là dục hữu kiến, sắc hữu kiến, vô sắc hữu kiến. Thế nào là dục hữu kiến? Nghĩa là ngũ dục. Thế nào là ngũ dục? Nghĩa là mắt thấy sắc rất yêu thích nghĩ nhớ. Người đời tôn thờ chưa từng xa lìa, như tai nghe tiếng, mũi ngửi mùi, lưỡi biết v j, thân biết xúc chạm, ý rõ các pháp. Đó là hữu kiến. Thế nào gọi là vô kiến? Nghĩa là thấy hữu thường và thấy vô thường. Có cái thấy đoạn diệt và thấy không đoạn diệt; thấy hữu biên, thấy vô biên; thấy có thân, thấy không thân; thấy có mạng, thấy không mạng; thấy thân khác, thấy mạng khác. Sáu mươi hai kiến (chấp) này gọi là vô kiến, cũng chẳng phải là chân kiến. Đó gọi là vô kiến. Thế nên, các Tỳ-kheo, nên bỏ hai kiến này. Như thế, các Tỳ-kheo, nên học điều này!

90 KINH TĂNG NHẤT A-HÀM

Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 3 Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Có hai sự bố thí này. Thế nào là hai? Đó là pháp thí và tài thí. Này các Tỳ-kheo! Bố thí hơn hết không gì qua pháp thí. Thế nên, các Tỳ-kheo, nên thường học pháp thí. Như vậy? này các Tỳ-kheo, nên học điều này! Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 4. Tôi nghe như vây: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ5 rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bây giơ, Thê Tôn bao các Tỳ-kheo: Có hai nghiệp. Thế nào là hai nghiệp? Có pháp nghiệp và có tài nghiệp. Nghiệp trên hết không gì qua pháp nghiệp. Thế nên, này các Tỳ-kheo, nên học pháp nghiệp, chớ học tài nghiệp. Như thê, này các Tỳ-kheo, nên học điêu này! Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 5. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-ve, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bây giơ, The Ton bao các Ty-kheo: Có hai ơn này. Thế nào là hai? Đó là ơn pháp và ơn tài. Hơn hết trong các ơn, không gì qua ơn pháp. Thế nên, các Tỳ-kheo, hãy tu hành ơn pháp. Như vậy, này các Tỳ-kheo5 hãy học điều này! Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 6. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước

Xá-ve, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bay giơ, The Ton bao các Tỳ-kheo: -Người ngu si có hai thứ tướng mạo. Thế nào là hai? ở đây, người ngu đối với việc không đáng làm mà làm, việc làm sắp xong thì chán bỏ. Đó là, này các Tỳ-kheo, người ngu có hai tướng mạo này. Lại nữa, Tỳ-kheo, người trí có hai tướng mạo. Thế nào là hai? ở đây, người trí đoi với việc không đáng làm thì không làm, việc làm gần xong không chán bỏ. J

15. PHẨM Hữu vô 91

Thế nên, này các Tỳ-kheo? hai tướng mạo của người ngu phải nên xa lìa. Nên nhớ tu hành hai tướng mạo của người trí. Như thế, này các Tỳ-kheo5 hãy học điều này! Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 7. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ? rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Có hai pháp này, trong tự suy xét chuyên chú một lòng cũng như lễ Như Lai. Thế nào là hai pháp? Đó là trí huệ và diệt tận. Như thế, Tỳ-kheo đối với hai pháp này trong tự suy xét, chuyên chú một lòng cũng như lễ Như Lai. Như thế, này các Tỳ-kheo, hãy học điều này! Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 8. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ? rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bay giơ, The Ton bảo các Tỳ-kheo: -Có hai pháp này, trong tự suy xét, chuyên chú một lòng cũng như lễ Pháp bảo hay thần miếu của Như Lai. Thế nào là hai pháp? Có lực, có vô úy. Như thế, Tỳ-kheo đối hai pháp này trong tự suy xét, chuyên chú một lòng như lễ Pháp bảo và thần miếu của Như Lai. Như vậy, này các Tỳ-kheo, nên học điều này! Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 9. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà? vườn cấp Cô Độc. _ r

Bay giơ, The Ton bao các Tỳ-kheo: -Có hai pháp này, trong tự suy xét, chuyên chú một lòng như lễ chùa của Như Lai. Thế nào là hai pháp? Như Lai cùng người thế gian không có ai bằng. Như Lai có đại từ, đại bi, thương xót nhớ nghĩ mười phương. Như thế, Tỳ-kheo đối hai pháp này, trong tự suy xét, chuyên chú một lòng như lễ chùa của Như Lai. Như vậy, này các Tỳ-kheo, nên học điều này! Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 10. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà? vườn cấp Cô Độc.

92 KINH TẢNG NHẤT A-HÀM

Bây giơ, The Ton bao các Ty-kheo: Có hai nhân, hai duyên khởi ra chánh kiến. Thế nào là hai? Nhận lời dạy dỗ và suy nghĩ về chi, quán trong lòng. Như thế, Tỳ-kheo đối hai nhân, hai duyên khởi ra chánh kiến. Như vậy, này các Ty-kheo, nên học điều này! Bây giờ, các Ty-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm.

Nhi kiến và Nhị thí, Người ngu có hai tướng. Lễ pháp, miếu Như Lai, Chánh kiến ở sau cung.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.